

KOKOON-SKANDALEN

METODERAPPORT TIL SKUP-PRISEN 2015

**JOURNALISTER SOM
DELTOK I ARBEIDET:**

Mariell Tverrå Løkås
Rune Nilsen
Markus André Jensen
Geir Are Jensen
Preben Hunstad

Innledning:

Kokoon ble profilert som Europas første syvstjerners ferieresort. Et gigantisk luksuskompleks med hotell, villaer, privat sykehus, idrettsanlegg og kunstig korallrev – for å nevne noe.

Gjennom våre saker har vi avdekket hvordan prosjektet aldri har eksistert annet enn på tegnebrettet og i lekre prospekter – og hvordan en rekke mennesker er blitt lurt til å skyte millioner av kroner inn i de ulike Kokoon-selskapene. Samt hvordan en rekke internasjonale kjendiser er blitt forledet til å fronte prosjektet.

Utover den journalistiske verdien var vår fremste motivasjon at dette, som fremstår som svindel, fortsatt er pågående. Den brede omtalen og grundige beskrivelsen har etter all sannsynlighet bidratt til å redusere faren for nye ofre i saken.

Når og hvordan arbeidet kom i gang:

Vi omtalte prosjektet første gang 2. november 2013 da vi kom over selskapets hjemmeside. Dette var en nyhetssak av beskrivende art. Flere faktorer var oppsiktsvekkende:

- 1) Prosjektets omfang og ambisjonsnivå
- 2) Miksen av mennesker som var involvert – sitat fra saken:

Den første som presenteres er Rafael Bello Del Castillo, som kommer fra en innflytelsesrik familie av spanske aristokrater, ifølge nettsiden. Del Castillo eier landområdet der senteret skal situeres - og er medeier i Kokoon Invest. Hans familie eier enorme landområder på kanariøyene

Videre er den legendariske musikkmanageren, Terry Slater, med på laget. Han fikk i sin tid æren for å ha oppdaget popgruppen a-ha, og har jobbet med artister som Queen, Kate Bush, Sex Pistols og Duran Duran.

Tidligere manager for Manchester United, Ron Atkinson, er også involvert som rådgiver. Det samme er den tidligere fotballspilleren, Dagfinn Enerly, som ble lammet fra nakken og ned etter en ulykke på fotballbanen og som i dag jobber som foredragsholder.

Toppsyklist Lars Petter Nordhaug presenteres også på nettsiden. Her fremstilles Per Jacob Solli som hans redningsmann - etter å ha hjulpet Nordhaug med ernæringsråd. Takket være Pers behandling ble 2009 er utrolig år for Nordhaug, står det å lese.

Også musiker og skuespiller Hank von Helvete har nydt godt av Sollis hjelp, ifølge nettsiden. Etter at han ble introdusert for Per Jacob Sollis filosofi, har Hank opplevd en bølge av kreativitet, er budskapet.

3) Den lokale tilknytningen i kraft av at Kokoons grunnlegger og *president*, Per Jacob Solli, er en kjent konkursrytter fra Nordland. Blant annet gikk han konkurs med utestedet Bonsak i Bodø. I tillegg var den tidligere Bodø/Glimt-direktøren Ernst Pedersen administrerende direktør for selskapet.

I denne første saken uttaler han:

– *Jeg er med på dette fordi det er et fantastisk prosjekt, sier Ernst Pedersen*
– *Vi er helt i startgropen, men jeg har stor tro på innholdet i Kokoon-konseptet, og det er en utrolig rekke med dyktige folk som er med oss på laget.*

Om samarbeidet med Per Jacob Solli, sier Pedersen følgende:

– *Jeg er klar over de gamle sakene. Når det gjelder de nye sakene, har jeg ingen problemer med Per Jacob. Han har vært igjennom en total forvandling. Per Jacob har skapt et imponerende nettverk og jeg samarbeider veldig godt med ham.*

Pedersen vil ikke gå ut med hvor mye penger som hittil er satset i prosjektet.

– *Dette er et lukket selskap som er registrert på Isle of Man. Noe mer kan vi ikke si for øyeblikket, sier Pedersen.*

Siden den gang har vi med ujevne mellomrom forsøkt å finne ut hva som *egentlig* skjer i selskapet. Men vi lyktes aldri å komme på innsiden på noe som helst vis. Dermed måtte vi ta til takke med den offisielle versjonen. Slik vi gjorde i en sak fra 11. juni 2015.

I denne saken betyr Ernst Pedersen, fortsatt direktør i Kokoon, at prosjektet skal realiseres:

– *Vi har ikke gitt opp, som jeg har på følelsen at mange tenker. Jeg tror mange tenker at disse planene blir det aldri noe av. Men de er fortsatt under utvikling.*

Tidlig i november fikk vi tips om at en bodømann – Are Gundersen – som hadde vært i sterkt involvert i prosjektet, nå var ute av Kokoon. Vi avtalte straks et møte med ham og dette ble avholdt 6. november. I dette møtet fortalte han oss om sin befatning med Kokoon: Han hadde gått inn i selskapet i oktober 2011. Han ble lovet en stilling i prosjektet. Han solgte bilen sin og lånte opp på familiens hus for å kunne gå inn med cirka 800.000 kroner i prosjektet. Han fikk en venn til å gå inn med ytterligere 300.000 kroner. Nå var han kastet ut av Kokoon fordi han stilte kritiske spørsmål og ikke ville skyte inn mer penger. Og det hadde gått opp for ham at hele opplegget var en *bløff* og en *svindel*, for å bruke hans egne ord.

Etter ytterligere ett møte gikk Gundersen med på å bli vår første hovedkilde. Hans eneste forutsetning for å stille var at vi kunne garantere at vi gjorde en skikkelig jobb. Dette besvarte vi ved å stille alle våre ressurser tilgjengelig for saken.

Det er her på sin plass å nevne at vi er en liten redaksjon. I tillegg var ansvarlig redaktør Markus André Jensen ute i farspermisjon. Dette ble løst ved at tidligere redaktør, nå daglig leder, Geir Are Jensen, gikk inn som leder for arbeidsgruppen. Rune Nilsen, erfaren journalist, som til vanlig jobber med kommersielle prosjekter, gikk også inn i Kokoon-teamet, sammen med journalist Mariell Tverrå Løkås og Preben Hunstad.

I en tid på året som fra før er meget hektisk, ble denne saken løst ved dugnadsinnsats, kvelds- og nattjobbing, i de fire ukene fra tirsdag 10. november til deadline fire uker senere.

Redaktør Markus André Jensen fikk fri fra pappaperm de siste dagene før deadline og tok ansvaret for konfrontasjoner og imøtegåelse.

Vi fordelte ansvar og laget en fremdriftsplan. Nokså raskt hadde vi en liste på rundt 30 personer vi ville komme i kontakt med. Nilsen, Løkås og Hunstad utførte dette arbeidet. Nilsen fikk i tillegg ansvaret for å analysere den etter hvert store mengden med dokumentasjon vi fikk tilgang til. Det dreide seg om over 100 eposter og et stort antall tekstmeldinger, avtaler, referater, kontoutskrifter og annet, som skulle sammenfattes med informasjonen vi fikk fra en etter hvert betydelig rekke av intervjuer.

Geir Are Jensen tok ansvar for å motta de tre journalistenes løpende tekstbidrag, og sy dette sammen til en helhetlig tekst – hovedsaken – samt gi denne teksten en lesverdig og dramaturgisk helhet.

Markus André Jensen kom som sagt inn mot slutten og utførte de konfronterende intervjuene, samt en sak om den britiske utviklingen i saken, som vi skal komme tilbake til.

I tillegg hentet vi inn Thor Woje som konsulent. Dette fordi saken raskt fremsto som kompleks med mange potensielle fallgruver, ikke minst presseetiske. Woje, med sin lange bakgrunn som PFU-leder og sjefredaktør, ble en verdifull ressurs. I de mange drøftingene vi hadde, var dette blant de viktigste spørsmålene som kom opp:

- Basert på informasjonen vi hadde – hvor langt kunne vi gå i vår beskrivelse av bakmennene i Kokoon? Kunne vi kalle dette svindel, for eksempel? (Vi valgte til slutt å ikke bruke noen strafferettslige begrep, dels av prinsipp; det er ikke våre begreper å benytte, dels fordi sakens realiteter trådte klart nok frem for leseren gjennom hovedkildenes historier og dokumentasjonen vi satt på.)

- Hvordan kunne vi belegge det vi faktisk skrev? Var det på bakgrunn av dokumentasjon eller intervjuer eller begge deler? Hvis det var utelukkende på bakgrunn av intervju, hvor troverdig var kilden?

- Hvor langt kunne vi la hovedkildene gå i sin beskrivelse av bakmennene i Kokoon?

- I tillegg benyttet vi Woje til å dobbeltsjekke at vi fikk med alle punktene for samtidig imøtegåelse. Listen talte til sist over 60 spørsmål til bakmennene i Kokoon.

Dette er første gang vi har hentet inn en ekstern konsulent på denne måten, og det var absolutt en verdifull erfaring. Som tidligere nevnt er vi en liten redaksjon, og i denne saken jobbet alle med selve saken. Da er det både betryggende og forbedrende for saken å få inn en ressurs med friskt blikk, både for å stille andre spørsmål enn vi selv stiller – samt til å påpeke logiske brister og inkonsekvenser i den tekstlige fremstillingen. Det er en viss fare for både å utvikle fartsblindhet og tunnelsyn når man er overbevist om en grunnhypotese. Ved å engasjere Woje ble de nødvendige, kritiske spørsmål stilt fortløpende, hvilket gjorde selve prosessen tryggere, samt forbedret det endelige resultatet.

SAKENS GANG

Gjennom de innledende samtaler med vår første hovedkilde, Are Gundersen, fikk

vi sakens rammeverk på plass. Disse faktum syntes klare:

Kokoon ble etablert i 2008. Siden den gang hadde en rekke personer skutt inn millionbeløp i de ulike Kokoon-selskapene. Men rent faktisk hadde det ikke skjedd noen verdens ting – annet enn at grunnleggeren, Per Jacob Solli, tilsynelatende hadde levd et jetset-lignende liv rundt i verden. Det fantes ikke engang en tomt til prosjektet.

Vår fremste oppgave ble dermed å få i tale flest mulig mennesker som i likhet med Gundersen hadde skutt penger inn i Kokoon – og undersøke om deres historie lignet Gundersens.

Dette bringer oss til det som ble den største utfordringen ved prosjektet; å vinne tillit hos hovedkildene. Gjerne i den grad at de i vår reportasje fremsto som åpne kilder og med fullt navn.

Alle disse menneskene befant seg i en sårbar situasjonen. De hadde tapt store summer, noen var fullstendig ruinert. Da innebar det en betydelig tilleggsbelastning å stå frem og si; *jeg er blitt fullstendig lurt*. Flere av disse kildene hadde også overtalt venner og familie til å satse sparepengene sine på prosjektet.

Avgjørende for at vi til slutt fikk tillit hos så mange hovedkilder var nok deres følelse at vi tok saken veldig alvorlig, at vi etter hvert satt på en enorm mengde dokumentasjon og bakgrunnskunnskap, slik at vi også kunne informere kildene om tingenes faktiske tilstand. Vi gjorde i stor grad vårt arbeid transparent for dem. Hvilket igjen førte til at de anstremte seg ytterligere for å forsyne oss med dokumentasjon i form av eposter, tekstmeldinger, avtaler, presentasjoner, kontoutskrifter og annet materiale.

Våre hovedkilder ble:

Are Gundersen – bodømann som sammen med familie og en venn har tapt 1,1 millioner kroner på Kokoon.

Brødrene Jo og Geir Martinsen – håndverkere som sammen med sin familie har tapt 4,5 millioner kroner på Kokoon.

Tom Heine Bjercke – forretningsmann i Østfold som har tapt et større millionbeløp på Kokoon.

Ali Faiz Wadood – forretningsmann i Oslo, som har 1,8 millioner kroner utestående for varer og tjenester som aldri ble betalt.

Grev Rafael Bello del Castillo – eieren av landområdet der Kokoon skulle etableres.

Alle disse fortalte detaljert om sin befattning med Kokoon, og bidro også med betydelige mengder dokumentasjon (det siste med unntak av del Castillo). Selv om historiene deres var forskjellige, var grunntrekkene nokså identiske. De var alle blitt besnæret av de meget ambisiøse Kokoon-planene, samt alle celebriteter som deltok i eller var med å markedsføre prosjektet. De ble alle *forført* av Per Jacob Solli, hans åpenbare talegaver og løfter om betydelige økonomisk gevinst. (Vi fikk blant annet tilgang til et prospekt, hvor det fremgikk at Kokoon skulle omsette for 14,2 milliarder kroner i etablert drift. Til sammenligning omsatte hele Choice-kjeden for 7,2 milliarder kroner i 2014.)

Hovedkildenes troverdighet

Vår fremste problemstilling knyttet til hovedkildenes troverdighet, og dermed hele reportasjens troverdighet, kan oppsummeres i dette spørsmålet:

Er dette investorer på lik linje med andre, som tar en kalkulert risiko og må leve med følgene av denne – **eller** – er det spesielt graverende forhold ved Kokoon, ved innsalget, ved forretningsdriften, ved behandlingen av aksjonærene, ved de ledende skikkelsesenes fremgangsmåte?

Om det siste *ikke* var tilfellet, ville våre hovedkilder fremstå utelukkende som misfornøyde aksjonærer, slik enhver aksjonær er misfornøyd i en tapssituasjon. Vi ville ikke ha noen sak.

Etter hvert som prosessen forløp, kunne vi avdekke og dokumentere en mengde slike graverende forhold:

– Selve innsalget var aggressivt langt utover det normale, og aksjonærer ble lovet omgang med kjendiser, ledende stillinger, høy lønn og enorm profitt. Innsalget skjedde i et par tilfeller også med en healer (!) til stede, som tidligere hadde samarbeidet med Morten Harket, og som ved sin tilsynelatende effektive behandling av de potensielle aksjonærer, bidro med overbevisningskraft til hele caset.

– Det var en iøynefallende mangel på aksjonæravtaler – og andre avtaler som regulerte forholdet mellom aksjonærer. Herunder møtereferater, styreprotokoller, regnskap, etc.

– Urettmessig behandling av aksjonærer var mer en regel, enn unntak. Aksjonærer opplevde å bli kastet ut om de stilte kritiske spørsmål eller ikke kunne skyte inn mer penger. Den vanligste metoden var rett og slett å terminere selskapet de hadde skutt inn kapital i. Utdrag fra vår reportasje på trykk i Bodø Nu 10. desember 2015:

Siden 2008 har Per Jacob Solli opprettet 23 selskaper i Kokoon-universet.

Metoden er tilsynelatende den samme hver gang:

Solli oppretter et selskap for å trekke til seg investorenes penger. Så blir selskapet lagt ned og folk får beskjed om at pengene er borte. Så dukker det opp et nytt selskap.

Hele tiden er det variasjoner over Kokoon-navnet, kun med enkle tillegg som hotel, invest, property, music og hospital.

Noen ganger blir folk bedt om å betale inn aksjekapitalen direkte til selskapet de kjøper aksjer i, andre ganger har betalingen gått til et annet selskap i Kokoon-universet.

Det britiske registeret Companies House gjorde det mulig å skaffe en oversikt over alle selskapene Per Jakob Solli startet og etter hvert la ned. Her var det også mulig å lage en oversikt over styremedlemmer og aksjonærer etter hvert som de kom og gikk.

En kronologisk liste over selskapene ble et nyttig verktøy for å holde styr på de mange selskapene.

– De mange kjendisene i prosjektet, som den tidligere a-ha-manageren Terry Slater og fotballegenden Ron Atkinson, fremsto etter hvert som bjellesauer på vegne av Kokoon og grunnleggeren Per Jacob Solli. Etter hvert fikk vi dette dokumentert så langt som mulig, da vi fikk tips om at disse (Slater, Atkinson, stjernekokken Michael Moore og idrettslegen Bryan English) forberedte egen anmeldelse og søksmål mot Kokoon i London. Søksmålet omhandler både økonomisk og omdømmemessig tap. Dette fikk vi bekreftet via deres advokat, Lesley Morgan, og var første medium som meldte om denne nyheten.

– Ved hjelp av et betydelig antall eposter fikk vi innblikk i hvordan hovedmannen, Per Jacob Solli, hadde «lovet og løyet» gjennom hele selskapets historie. Noen eksempler fra eposter: Han sier det er oppnådd en avtale med Hilton Hotels – dette stemte ikke. Han sier det er inngått avtale med AEG, verdens største sports- og musikkoperatør – dette stemte ikke. Han presenterer privatetterforsker Ola Thune som sikkerhetsansvarlig for Kokoon-anlegget – dette stemte ikke. Han sier det skal inngås en avtale med tre arabiske prinser som skal inn med milliardbeløp – dette stemte ikke. Han sier Barclays Bank skal lånefinansiere prosjektet – dette stemte ikke. Han sier at det er inngått tomteavtale for anlegget – dette stemte heller ikke.

– Det ble hele tiden, fra ledelsen i Kokoon, sagt at prosjektet var nært forestående. Men ennå, etter åtte år, har det ikke skjedd noen ting.

– Vi avdekket, via hovedkilder og underliggende dokumentasjon, hvordan Per Jacob Solli kynisk forfølger enhver mulighet til å hente inn mer penger. Når den ene Martinsen-broren, Jo, ikke vil gå inn med mer, går han videre til neste bror, Geir. Når Geir ikke klarer å bidra med mer, sier han: *Selg mora di. Selg bestemora di. Det er ikke nøye, bare få inn pengene!*

Dette ender med at mora til brødrene Martinsen går inn med sparepenger, arv etter enkemannen og i tillegg tar opp et lån på en halv million kroner. Utover at brødrene og deres familie er naive, viser dette at Solli ikke synes å ha noen skrupler med tanke på hvem han får inn penger fra. Normale forsiktighetsregler og god kutyme ved innhenting av midler til høyrisikoprojekt er ikke-eksisterende fra Solli og selskapets side. Martinsen-familien har som nevnt tapt 4,5 millioner kroner på Kokoon. Familien er ruinert.

– I akutt pengemangel forsøker Solli å selge Terry Slaters gitarsamling. Han anslår at salget skal innbringe 10,5 millioner kroner, og maser på aksjonærene om å skyte inn penger til grunninvesteringen. Blant annet forsøker han å presse Are Gundersen til å gå inn med 3 millioner kroner, noe han ikke lykkes med. Gitarene blir til sist solgt for rundt 20.000 kroner. Forholdet er grundig beskrevet og dokumentert i en oppfølgende sak 11. desember 2015.

– Grev Rafael Bello del Castillo beskrev Sollis aggressive innsalg, hvordan han brukte kjendiser for å dytte prosjektet frem og hvordan han selv stadig ble oppsøkt av skuffede aksjonærer. Til sist trakk greven og hans familie seg ut av prosjektet.

I reportasjen avsluttet han med:

– *Etter det jeg har sett og hørt; jeg anbefaler ingen å gå inn i samarbeid med den mannen.*

Summen av det vi avdekket viste et selskap med horribel aksjonærbehandling, bevisst feilinformasjon for å oppnå finansiell oppslutning og pengestrømmer som syntes å være helt ute av kontroll. Mange indisier, blant annet den fremste bakmannens (Solli) levemåte, tydet på at betydelige pengesummer gikk til hans luksusforbruk. Vi hadde også dokumentert at siden det første Kokoon-selskapets etablering i 2008, hadde det ikke skjedd ett eneste vesentlig fremskritt for prosjektet.

KONFRONTASJONER:

De to primære objekter for konfrontasjon og samtidig imøtegåelse var grunnlegger Per Jacob Solli og administrerende direktør, Ernst Pedersen, som hadde sittet i posisjonen siden februar 2013.

Vi hadde nøye gjennomgang av hovedsak for å identifisere punktene for imøtegåelse, hvor vi som nevnt benyttet Thor Woje som rådgiver. Gjennomgangen resulterte i en liste på rundt 60 spørsmål. Med bakgrunn i tidligere større saker, hvor vi var blitt dømt i PFU for enkle og etter vårt syn ikke veldig vesentlige unnlattelsessynder med tanke på imøtegåelse, var vi opptatt av å få med *alt*. Ikke bare kommentarer til reelle, faktiske forhold i selskapsdriften og konkrete handlinger – men også til for eksempel personlige karakteristikk gitt av våre hovedkilder.

For å gi Solli og Pedersen tilbørlig tid til besvarelser i en kompleks sak av betydelig størrelse, startet vi arbeidet med imøtegåelse torsdag. Deadline var på kvelden tirsdag 8. desember.

Vi ringte først Per Jacob Solli. Han ønsket ikke å uttale seg, tross gjentatte oppfordringer fra vår side. Solli henviste til administrerende direktør, Ernst Pedersen. Han svarte også nei på spørsmål om hvorvidt han kom til å uttale seg på et senere tidspunkt, selv da han ble tilbudt å få forelagt samtlige opplysninger i saken i et tekstdokument. Etter denne konfrontasjonen har ikke Solli vært mulig å nå, til tross for gjentatte forsøk også i forbindelse med oppfølgingsaker.

Pedersen var imøtekommende, og lot seg intervju i totalt tre omganger - hvorav han avbrøt siste intervju. Han hevdet sin uskyld, at aksjonærene var blitt godt behandlet – og kontret med at våre hovedkilder hadde prøvd å overta kontrollen over selskapet.

Pedersen anslo at det var skutt inn rundt 60 millioner kroner i selskapene, men ville ikke redegjøre for bruken av disse midlene.

Da vi lørdag formiddag ville fullføre vår konfrontasjon med Pedersen, altså vårt tredje intervju – og stille ytterligere spørsmål, spesielt knyttet til den britiske

utviklingen, ville han ikke lenger uttale seg. Pedersen henviste til privatetterforsker Ola Thune som Kokoon's pressetalsmann.

Ola Thune avviste enhver befatning med Kokoon da vi ringte ham, annet enn at han hadde hatt et privat oppdrag for Solli vedrørende gjenåpning av en straffesak.

DEN BRITISKE UTVIKLINGEN:

Helt på oppløpssiden fikk vi tips fra en av våre hovedkilder om at vi burde snakke med advokat Lesley Morgan i London.

Dermed kom det frem at det i England var under forberedelse anmeldelse og et gruppesøksmål mot Kokoon, hvor blant annet Terry Slater, Ron Atkinson, Bryan English og Michael Moore var blant deltakerne.

Advokat Lesley Morgan uttrykte seg skarpt rundt forholdene – og i tråd med hovedlinjene i det vi hadde avdekket:

- At Kokoon aldri hadde intensjon om å realisere prosjektet.
- At det var gjennomgående mangel på profesjonelle standarder i drift og formelle avtaler og strukturer.
- At personer som stilte kritiske spørsmål, ble kastet ut.
- At Per Jacob Solli var en meget god løgner.
- At metoden var å opprette et selskap for å tiltrekke seg investorer som kjøper aksjer i det, deretter legge det ned og opprette et nytt selskap med et annet navn.

PUBLISERING OG OPPFØLGING:

De gamle sakene, forut for vår grundige gjennomgang, kan leses her:

Fra november 2013:

<http://bodonu.no/en-konkursrytter-en-spansk-aristokrat-legender-fra-idrett-og-musikk-og-ernst-pedersen/02.11-11:18>

Fra juni 2015:

<http://bodonu.no/vi-gir-ikke-opp-slik-jeg-har-pa-folelsen-at-mange-onsker/11.06-09:58>

På samme dag – torsdag 10. desember 2015 – publiserte vi følgende saker både i månedsmagasinet Bodø Nu og på nett:

1. Hovedsak:

PDF av hovedsak i magasin – også publisert på nett:

<http://bodonu.no/her-kan-du lese-hele-kokoon-historien/20.12-11:06>

Kortversjon for nett: Morten Harket misbrukt i skandaleprosjekt på Gran Canaria
<http://bodonu.no/morten-harket-brukt-i-skandaleprosjekt-pa-gran-canaria/20.12-06:58>

2. Imøtegåelse:

<http://bodonu.no/dette-svarer-de-pa-kokoon-beskyldningene/20.12-11:02>

3. Den britiske utviklingen:

<http://bodonu.no/kjendiser-anmelder-og-saksoker-solli-i-london/20.12-06:48>

4. Selskapsstrukturen:

<http://bodonu.no/kokoon-17-av-23-selskaper-opplost/20.12-06:51>

I tillegg hadde en vi oppsummering i magasinet over ulike aktører knyttet til Kokoon, som for en stor del ikke var omtalt i hovedsaken. Denne finnes på side 33 i PDF under tittel *Flere aktører*.

VIDERE OPPFØLGING:

11. desember 2015: Solli er tidligere dømt for vold og bedrageri

<http://bodonu.no/solli-er-tidligere-domt-for-vold-og-bedrageri/20.12-10:37>

11. desember 2015: Kjendisgitarer skulle berge skandaleprosjekt

<http://bodonu.no/kokoon-kjendisgitarer-skulle-berge-skandaleprosjektet/20.12-11:36>

11. desember 2015: Per Jacob Solli etter avsløringene: – Nok en positiv dag for Kokoon!

<http://bodonu.no/per-jacob-solli-etter-avsloringene-nok-en-positiv-dag-for-kokoon/20.12-11:15>

14. desember 2015: Kokoon lover stadionåpning

<http://bodonu.no/kokoon-ledelsen-lover-stadionapning-fotball-avtaler-og-filmtrailer-fra-hollywood-i-2016/20.12-03:35>

15. desember 2015: Kokoon anmeldes:

<http://bodonu.no/siste-anmelder-per-jacob-solli-ernst-pedersen-og-kokoon/20.12-03:32>

16. desember: Dette vet vi og dette vet vi ikke om Kokoon-saken

<http://bodonu.no/dette-vet-vi-og-dette-vet-vi-ikke-om-kokoon-saken/20.12-11:21>

16. desember 2015: Ernst Pedersen trekker seg som Kokoon-direktør
<http://bodonu.no/ernst-pedersen-trekker-seg-som-kokoon-direktor-pa-dagen/20.12-10:05>

17. desember 2015: Ansatt i rekordfart: Her er Kokoons nye direktør
<http://bodonu.no/ansatt-i-rekordfart-her-er-kokoons-nye-direktor/20.12-11:32>

17. desember 2015: Dag Solheim: – Vi tar anmeldelsen alvorlig
<http://bodonu.no/dag-solheim-vi-tar-anmeldelsen-alvorlig/20.12-11:00>

28. desember 2015: Kokoon-ledelsen taus om stadionplanene
<http://bodonu.no/kokoon-ledelsen-taus-om-stadion-planene/28.12-04:16>

VIDERE OPPFØLGING I 2016:

Som det fremgår av sakene våre; gjennom våre hovedkilder har vi kunne redegjøre for rundt 20 millioner av de 60 millioner kroner som er tilført Kokoon-selskapene siden starten i 2008.

Et essensielt spørsmål er under hvilke omstendigheter de øvrige 40 millioner kroner er tilført – og hvem som er innskyterne.

Vi jakter også dokumentasjon over hvordan pengene er brukt, hvor mange utsagn fra kilder tyder på at en vesentlig del er gått til Per Jacob Sollis private forbruk.

Arbeidet vanskeliggjøres av at pengestrømmene for en stor del har gått gjennom selskaper etablert i skatteparadis, hvorav en stor del av disse er nedlagt – samt at Kokoon-selskapene forutsigbart nok nekter oss ethvert innsyn.

Utover dette følger vi nøye med på den engelske rettsprosessen, hvor det er ventet en anmeldelse og et søksmål tidlig i 2016.

Kokoon-prosjektet synes per nå å være minimert til bygging og drift av en konsertstadion på Gran Canaria. Dette fremstår for oss som et slags siste halmstrå. Gjennom sak som nå er under utarbeidelse, og som skal publiseres 21. januar, søker vi å vise at også dette prosjektet er et luftslott. Det har for eksempel ikke lyktes oss å få bekreftet av det foreligger en avtale med San Bartolomé kommune, som eier grunnen der dette stadionet skal bygges.

KONSEKVENSER:

Vårt oppslag 10. desember ble umiddelbart fulgt opp av anmeldelse av Kokoon v/ Per Jacob Solli og Ernst Pedersen fra Are Gundersen – til økoteam-enheten ved Salten Politidistrikt.

Også brødrene Martinsen forbereder anmeldelse.

16. desember trakk direktør Ernst Pedersen seg med øyeblikkelig virkning som administrerende direktør i Kokoon. I hans begrunnelse het det:

På bakgrunn av blant annet oppslag i Bodø Nu og andre undersøkelser om selskapets aktiviteter mener jeg at jeg er ført bak lyset og ikke kan være del av et slikt system.

Bodø, 18. januar 2015

Geir Are Jensen og Markus André Jensen

(sign.)